

A montázs és a festőiség problémája

Batykó Róbert legújabb sorozatáról

*A világ – bármi legyen is az, kívül van: az a bizarr maradék, amely még
nem lépett be a digitális szimbolikus terébe.
Martin Burckhardt–Dirk Höfer: Minden és semmi*

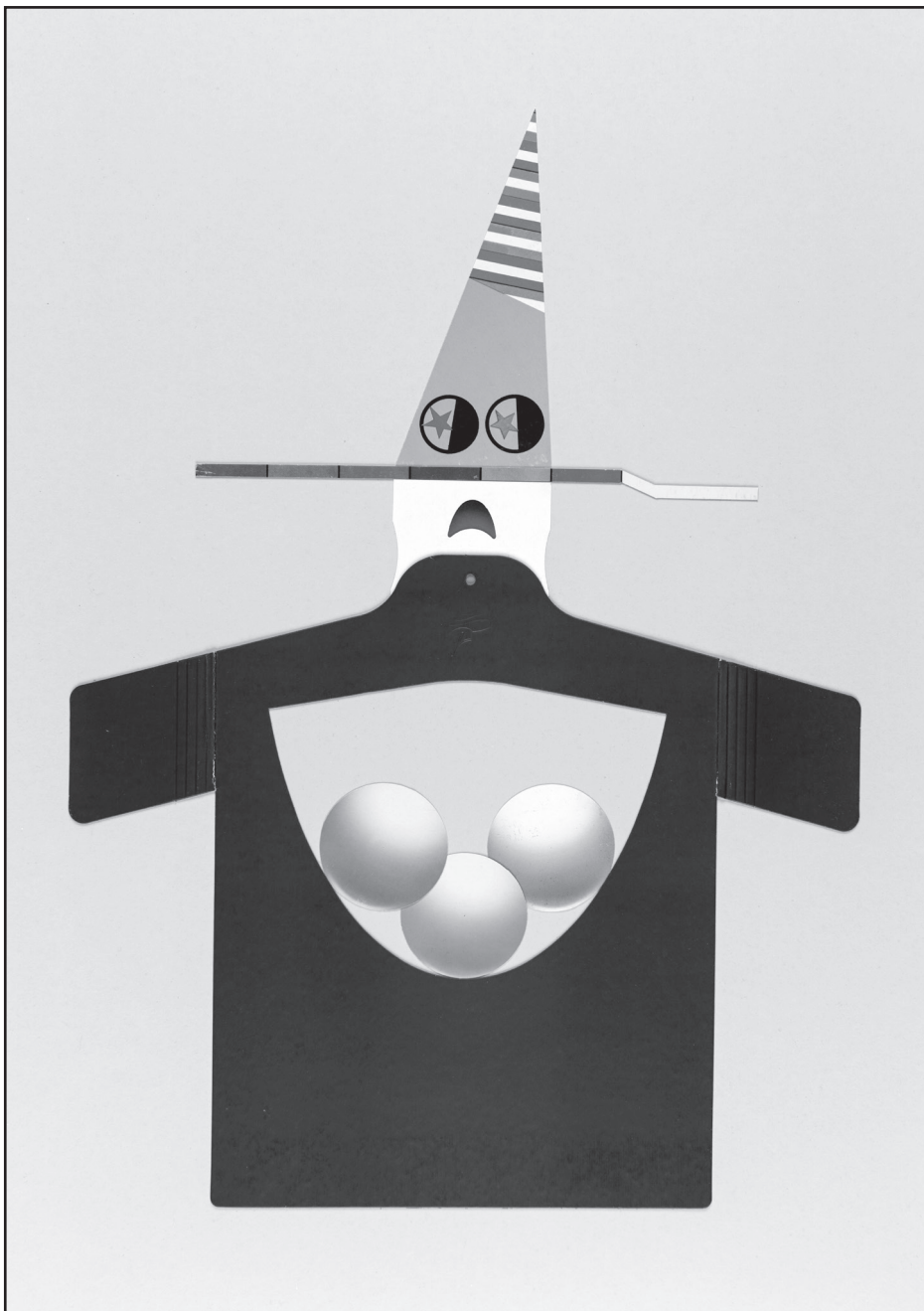
Batykó Róbert új sorozata kollázsokból áll, ami akár meglepő is lehet, hiszen az eddigi életmű festményekből áll, melyeknek legfőbb témája éppen a festőiség fogalmának átmentése a 21. századba, megőrizve és átalakítva a festékalakítás személyes kéznyomát a fotó és a digitális képalkotás korában.

A műveken végighaladó motívum a festői eszközkészlet és a kortárs vizuális kultúra összeegyeztetése, egymásra hatásuk vizsgálata: a *Graff* sorozat a graffitik formanyelvét használta fel, később jellemzően egyszerűsített szerző- és tárgyportrék, kamionrészletek, majd a digitális világ formanyelve volt az a kiindulási pont, amire a képek sajátos vizualitásukat építették.

A kollázsokat közvetlenül megelőző időszakban készült festmények maszkolófóliákkal, stencilekkel és egy speciális festőgéppel készültek, amely egy különös penge segítségével képes a felületeket végigkaparni és a maga előtt tolt festéket elteríteni. A művek jellemzően két részből álltak össze, az eredeti motívumból és a festőgép eredményéből. Vizuális működésük így a két elem kölcsönhatásából és dialektikájából származott, és éppen ez az a gondolat, ami továbbvezetheti a szemlélőt az új sorozathoz.

A montázs értelmezhető nemcsak képzőművészeti technikaként, hanem a részek és az egész szétartó dialektikájaként is: az egyes elemek elveszítik eredeti jelentésüket, és betagozódnak az egész képélménybe, ugyanakkor ezzel ellentétes folyamat is végbemegy: az egész széttorik darabokra, és a részletek önálló életre kelnek. A folyamat hasonlít a festői képalkotás alapvető médiumproblémájához, az ecsetnyom és a képi illúzió kettőséhez. Batykó képein hangsúlyozottan ismerősek és felismerhetők a részletek (mint a mcdonald'sos sült krumplis doboz), a képek hangsúlyozottan egyszerű (szinte álnaiv) motívumokra épülnek, amelyek szintén a kortárs vizuális kultúra egyes elemeire utalnak, megidézve a 90-es évek formavilágát és finoman utalva ezen motívumok visszatérésére a kortárs divatban.

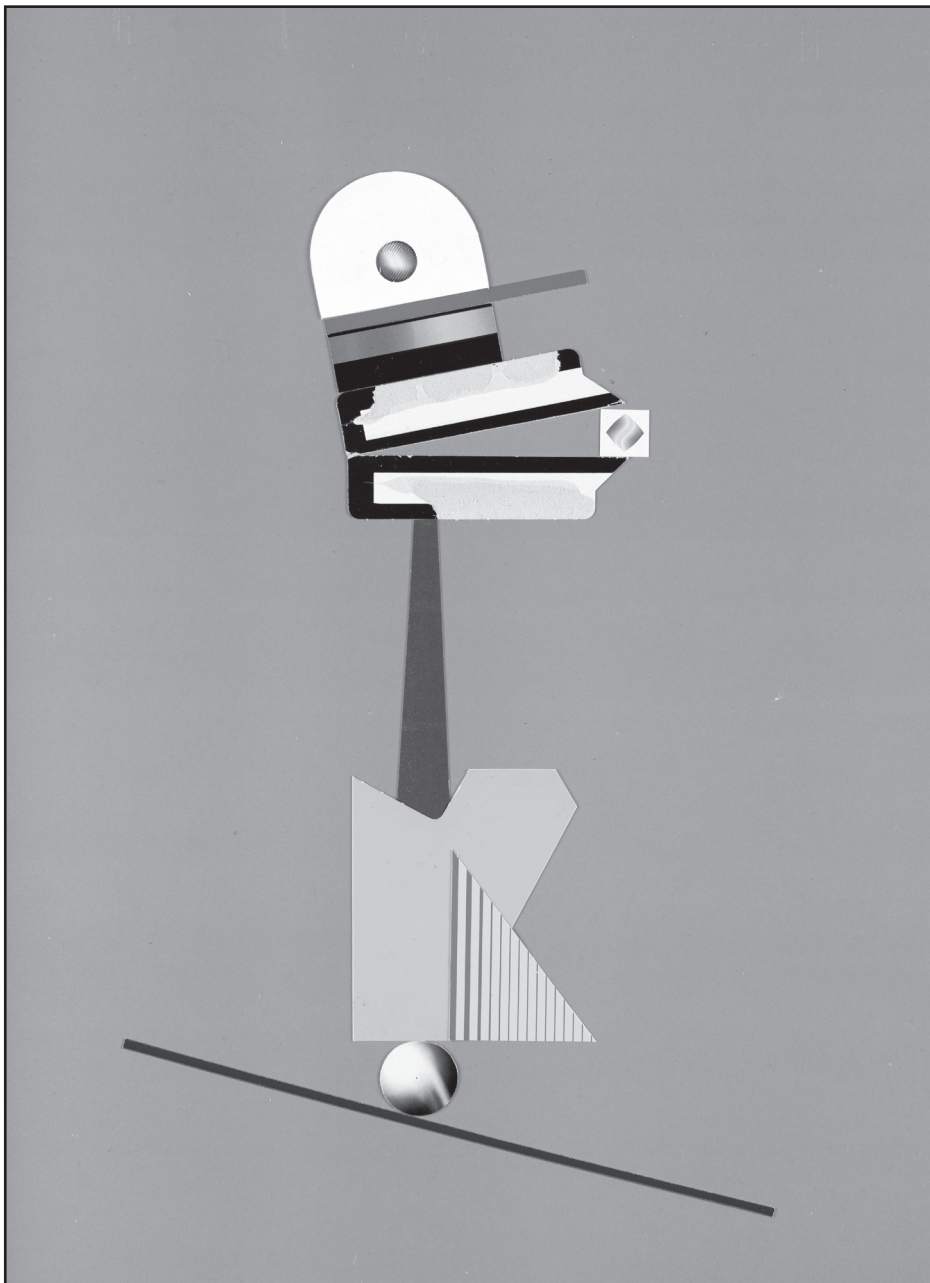
Gárdonyi László

Batykó Róbert: Champ for a Day

Batykó Róbert: Lovin' It

Batykó Róbert: Taste the Rainbow